

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 32. Colloquium & Otto Legati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. finem Legatos mitteret. In iis vero
A.C. 1166. quæ ad ipsum Joannem Oxoniensem per-
 tinebant, non solum absolutionem ab
 excommunicationis sententia, quam Ar-
 chiepiscopus in eum tulerat, impetravit,
 sed etiam illud, ut sibi confirmaretur
 possessio Decanatus Saresberiensis, quem
 ut saltem species sinceri animi esset, in
 manus Pontificis resignavit. Ita acce-
 pto a Papa in pignus amicitiae annulo
 triumphanti similis, recessit.

§. XXXII.

*Colloquium cum Mathilde Impe-
ratrice.*

I. ep. 53. In itinere Oxoniensis ad Mathildem Im-
 peratricem Regis Henrici Matrem di-
 vertit, cujus animum in Archiepiscopum
 Cantuariensem accensurus agebat; Ar-
 chiepiscopum Cantuariensem, quæcum-
 que ageret, cupiditate & ambitione du-
 ci, Episcopos ei addictos amorem Eccle-
 siasticæ libertatis obtendere, ut immen-
 sas auferent divitias. *Reis enim, adji-
 ciebat, qui in Anglia ad Episcopos de-
 feruntur, non injungitur penitentia Ca-
 nonica, sed pecunia extorquetur. Ex
 eo autem cognoscere potes, Domina, Tho-
 mam Spiritu Dei non agi, quod in Pon-
 tificatus sui auspiciis non consiliarios &
 familiares sibi adlegerit viros pios, sed
 nobiles*

nobiles literatos, & Beneficia Ecclesiastica Sæcul. XII.
 ca talibus hominibus, qui de ipso bene A. C. 1166.
 meriti erant, quin etiam quibusdam, quos
 flagitia publica infames reddiderunt, in
 mercedem contulerit.

Tertia die postquam Joannes Oxo-
 niensis Imperatricem adiisset, advene-
 runt Legati S. Thomæ. Hi Epistolam
 attulerunt, in qua rogabat, ut Regem fi-
 lium suum ad concedendum Ecclesiæ
 pacem exhortaretur. *Fieri quidem* I. ep. 52.
potest, dicebat, *ut consuetudines istæ sub*
Regno sapientis filii tui tolerabiles vi-
deantur, sed timendum, ne ipsius Succes-
sores iisdem in perniciem Ecclesiæ abu-
tantur. Imperatrix primum hanc Epi-
 stolam nolebat recipere; tandem vero
 secreto apertam non a Clericis suis, sed
 ab illis, qui eam attulerant, prælegi sibi
 iussit. Qua audita, negavit, se unquam
 aspera contra Archiepiscopum fuisse lo-
 cutam, affirmans, filium suum ipsam ea
 omnia celasse, quæ in rebus Ecclesiasti-
 cis facturus esset, quod non ignoraret,
 eam libertati Ecclesiasticæ favere. Ad-
 jecit, se, si occasionem nancisceretur, ad
 reducendam pacem omnibus viribus ad-
 laboraturam.

Cum alia die Imperatrix Legatos
 Archiepiscopi in conspectum admisisset,
 omnibus familiaribus e suo conclavi di-
 scedere iussis, præcepit Legatis, ut con-
 sue-

Sæcul. XII. A.C. 1166. suetudines latine legerent, & gallice sibi
interpretarentur. Approbat aliquas,
 qualis ista erat, ne Regis Præfecti sine
 ejus consensu excommunicarentur; sed
 ceteras plerasque damnabat, præsertim
 quod Episcopi compulsi fuissent ad pro-
 mittendum, se eas servare velle, cum id
 Reges ante filium suum non exegissent.
 Dicebat tamen excusatione dignum esse
 filium suum, Justitiæ amantem, & cul-
 pam in Episcoporum nequitiam rejicie-
 bat. *Nam Clericos ordinant, ajebat, si-
 ne delectu, & nulli Ecclesiæ adscriptos;
 unde paupertas & otium tantam Cle-
 ricorum multitudinem ad perpetranda
 pudenda flagitia impellit. Peracto cri-
 mine, hujusmodi Clericus sine Titulo, cum
 nullum Beneficium Ecclesiasticum habent,
 nullo privari potest. Nec timet pœnam
 corporis, a Judice Laico infligendam,
 a qua ipsum Ecclesia immunem præstat,
 nec etiam carcerem Episcopi, qui eum im-
 punitum abire, quam suis sumptibus custo-
 dire & alere mavult. Tum etiam Cle-
 rico minori quinque vel sex Beneficia
 conceduntur; hinc lites & jurgia de præ-
 sentatione & collatione oriuntur. Tan-
 dem Episcopi multas pecunias accipiunt,
 & suadente avaritia peccata illorum, qui
 ad ipsos deferuntur, dissimulant. Non
 superfuit sermo Legatis, quem objectis
 Imperatricis reponerent, cum cognosce-
 rent;*

rent, ex his omnino fontibus malum profluere. Priusquam colloquendi finem facerent, quæsit Mathildis, quænam via ad reconciliationem pateret; cui Legati: *Ad concordiam perveniri posset, si Rege tuis aliorumque prudentum virorum consiliis acquiescente statueretur, ut, Episcoporum promisso & illo Decreto suppressis, nihilominus antiquæ Regni consuetudines ea moderatione servarentur, ne Judices Laici Privilegia & libertatem Ecclesiæ abolerent, & Episcopi illa libertate non abuterentur.* Non legimus hæc consilia ad effectum fuisse deducta. Mathildis vero Imperatrix anno sequente millesimo centesimo sexagesimo septimo decima die Septembris e vita discessit.

Sæcul. XII.
A. C. 1166.

Roger. Hoved. p. 505.
epith. Arnold. Lexov. f. 104.

§. XXXIII.

Guilielmus & Otto Legati.

Legati Pontificis, ad Regem Angliæ missi, fuere Guilielmus Papiensis, Cardinalis Presbyter Tituli S. Petri ad vincula, & Otto Cardinalis Diaconus Tituli S. Nicolai de Carcere, quorum potestas tantum ad terras, quibus Rex Angliæ in continente dominabatur, extensa, de cetero omnem plenitudinem auctoritatis, cujus Legati capaces sunt, complectebatur. Id dispicimus ex Epistola Papæ ad Regem Angliæ, & multo

II. ep. 2.

Hist. Eccles. Tom. XVII. Oo ma-